

κῆς καὶ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας ἀγίων πατέρων καὶ ἐπιφανεστάτων διδασκάλων ἐννοίας καὶ γνώμας περιέχοντα, κατανώησας ὁ μακαριότατος ἡμῶν δεσπότης Πάπας Γρηγόριος Τρισκαίδεκατος, ὅτε σπουδαίως ἀεὶ τῇ καινῇ ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ ἐπιγρηγορῶν, τυπωθῆναι καὶ ἐκδοθῆναι προσέταξεν. Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ διὰ Φραγκίσκου Ζανέτου ἀφοζ'. εἰς φυλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τῆς Ἱστορίας τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ, ὡς μὴ ὄφειλε, γενομένης Συνόδου, εἶναι ὁ Θεόδωρος Ξανθόπουλος μέγας σκευοφύλαξ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὅστις ἐκλείνε πρὸς τοὺς Λατίνους. Μετένεγκε δὲ ταύτην εἰς Λατινικὴν φράσιν ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος Καρσοφύλης, καὶ ἐτυπώθη δις ἐν Ῥώμῃ, τὸ 1612 καὶ 1638 ἔτος.

(18) — Πεντηχοστάριον, περιέχον πάσας τὰς αὐτῶν πρεπούσας καὶ ἀναγκαίας ἀκολουθίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ζωηφόρου μεγάλῃς Κυριακῆς τῆς ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Venetiis 1679. apud Iacobum Leoncinum· εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κάβε, ἐκ τοῦ ὑποίου ἐρακίσθην τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, τὸ βιβλίον τοῦτο, ἐτυπώθη πολλάκις καὶ πρότερον, editum est praeter alias vices, καὶ τὸ 1618. ἐπιμελείᾳ δὲ Θεοφύλακτου Ἱερομονάχου τοῦ Τζανπουρνάρου καὶ τὸ 1642 ἔτος, καὶ κατὰ τὸ 1768 ἐπιμελείᾳ Σπυρίδωνος Ἱεροδιακόνου Παπαδοπούλου, παρὰ Δημητρίου Θεοδοσίου εἰς φυλ. Τὸ δὲ 1820 ἔτος ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἱε. οὐδιδασκάλου Γεωργίου Σουγδαυρῆ, παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ.

(19) — Κανόνες καὶ Δόγματα τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀγίας Οἰκωμενικῆς ἐν Τριδέντῳ γενομένης συνόδου ἐπὶ Παύλου τρίτου, Ἰουλίου τετάρτου, καὶ Πίου τετάρτου ἀκρων ἀρχιερέων, ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν τῶν Γραικῶν μεταφρασθέντα ἐκδοθέντα τε προστάξαντος τοῦ ἀγιωτάτου Κυρίου ἡμῶν Γρηγορίου ΙΓ'. ἀκρου Ἀρχιερέως. Ἐν Ῥώμῃ διὰ Φραγκίσκου τοῦ Ζανέτου ἀφπγ'. εἰς 4ον. μικρόν.